

BENELUX-BUREAU VOOR DE INTELLECTUELE EIGENDOM
BESLISSING inzake OPPOSITIE
N° 2013709
van 27 juni 2019

Opposant: **EASTMAN KODAK COMPANY**
343 State Street
Rochester NY 14650
Verenigde Staten van Amerika

Gemachtigde: **Novagraaf Belgium S.A./N.V.**
Terhulpensesteenweg 187
1170 Brussel
België

Ingeroepen recht: **Internationale inschrijving 1184780**
KODAK

tegen

Verweerder: **D & F Holding B.V.**
Newtonweg 6
4104 BK Culemborg
Nederland

Gemachtigde: **De Clercq Advocaten Notarissen**
Hoge Rijndijk 306
2314 AM Leiden
Nederland

Betwiste merk: **Benelux aanvraag 1361303**
Cotak Eyecare

I. FEITEN EN PROCEDURE

A. Feiten

1. Op 22 september 2017 heeft verweerder een Benelux aanvraag verricht van het woordmerk Cotak Eyecare voor waren in klasse 9. Deze aanvraag is onder nummer 1361303 in behandeling genomen en gepubliceerd op 9 oktober 2017.
2. Op 9 december 2017 heeft de opposant oppositie ingesteld tegen de inschrijving van deze aanvraag. De oppositie is gebaseerd op de internationale inschrijving 1184780 van het woordmerk KODAK, met aanduiding van onder andere de Benelux, ingediend op 5 november 2013 en ingeschreven op 15 mei 2014 voor waren in klasse 9.
3. Volgens het register is de opposant daadwerkelijk de houder van het ingeroepen recht.
4. De oppositie is ingesteld tegen alle waren van de betwiste aanvraag en is gebaseerd op alle waren van het ingeroepen recht.
5. De gronden voor de oppositie zijn deze, neergelegd in artikel 2.14, lid 1, sub a van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (hierna: "BVIE").¹
6. De proceduretaal is het Nederlands.

B. Verloop van de procedure

7. De oppositie is ontvankelijk en door het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom (hierna: "het Bureau") ter kennis gebracht van partijen op 13 december 2017. In de loop van de administratieve fase van de procedure hebben beide partijen argumenten ingediend. De procedure verliep conform de daaraan gestelde eisen in het BVIE en het bijbehorende uitvoeringsreglement (hierna: "UR"). De administratieve fase van de procedure is afgerond op 14 juni 2018.

II. MIDDELEN VAN DE PARTIJEN

8. De opposant dient met toepassing van artikel 2.14, lid 1, sub a BVIE een oppositie bij het Bureau in, overeenkomstig de bepalingen van artikel 2.2ter, lid 1, sub b BVIE: verwaringsgevaar omwille van de identiteit of overeenstemming van de betrokken tekens en van de (soort)gelijkheid van de waren of diensten in kwestie.

A. Argumenten opposant

9. Opposant licht toe dat zijn onderneming een multinational is, opgericht in 1881 en dat het ingeroepen recht intensief gebruikt is. Reeds in de 19de eeuw was het merk zo succesvol in de fotografiewereld dat het publiek het begon te gebruiken als synoniem voor een fotocamera of als het werkwoord *to kodak*. Opposant heeft echter de nodige stappen ondernomen om te vermijden dat het merk een soortnaam zou worden. Opposant meent dat ingevolge dit intensief en langdurig gebruik het merk wereldwijde bekendheid heeft verworven.

¹ In deze beslissing wordt steeds verwezen naar de op de datum van de beslissing van toepassing zijnde wet- en regelgeving, tenzij het gaat om bepalingen die gedurende de procedure een materiële en voor de beslissing relevante wijziging hebben ondergaan.

10. Het element "Eyecare" in het betwiste teken is volgens opposant beschrijvend voor de betrokken producten. Bijgevolg is het element "Cotak" het dominante en meest onderscheidende deel, dat bovendien aan het begin van het teken staat. Opposant concludeert dan ook dat de tekens visueel in sterke mate overeenstemmen.

11. Hetzelfde geldt volgens hem op auditief vlak. Immers, de C en de K aan het begin van de tekens worden identiek uitgesproken en zo ook de rest van het dominante element van het betwiste teken, behoudens de middelste letter T, die fonetisch evenwel sterk lijkt op de corresponderende letter D van het ingeroepen recht. Volgens opposant spreekt het voor zich dat het tweede element van het betwiste teken niet zal worden onthouden door de consument of in ieder geval een ondergeschikte rol speelt.

12. Een conceptuele vergelijking is volgens opposant niet mogelijk, aangezien noch het ingeroepen recht, noch het dominante element van het betwiste teken een betekenis heeft vanuit het standpunt van de Beneluxconsument.

13. De brillen en koordjes en kettinkjes daarvoor van het betwiste teken zijn volgens opposant sterk soortgelijk aan de lenzen van het ingeroepen recht. Beide zijn immers complementair en tevens concurrerend. Bovendien kennen zij eenzelfde doelpubliek, worden zij doorgaans samen verkocht en vervaardigd door dezelfde ondernemingen.

14. Tot slot acht opposant de waren *kokers en etuis voor brillen en zonnebrillen* van het betwiste teken sterk soortgelijk aan de waren *houders voor alle voornoemde producten* van het ingeroepen recht.

15. Op grond van het voorgaande verzoekt opposant het Bureau de inschrijving van het betwiste teken te weigeren.

B. Reactie verweerder

16. Verweerder betwist dat het element "Eyecare" buiten beschouwing moet worden gelaten bij de vergelijking van de tekens. Zelfs indien een woordelement als louter beschrijvend moet worden beschouwd, staat dit niet eraan in de weg dat dit element dominerend is, aldus verweerder. Verder hebben de tekens slechts drie letters gemeenschappelijk, zodat zij meer verschillen kennen dan overeenkomsten en deze verschillen acht verweerder voldoende om elke visuele gelijkenis uit te sluiten.

17. Gelet op het (Engelse) element "Eyecare" in het betwiste teken, stelt verweerder dat ook de tweede lettergreep van "Cotak" op zijn Engels zal worden uitgesproken, namelijk als [tèk]. Al met al kan volgens hem hooguit worden aangenomen dat de tekens op auditief vlak in zeer beperkte mate overeenstemmen.

18. Verweerder beaamt dat een conceptuele vergelijking tussen de tekens niet mogelijk is.

19. Volgens verweerder zijn de betrokken waren hoogstens in beperkte mate soortgelijk te noemen. De glazen en lenzen van het ingeroepen recht zijn immers (wat verweerder noemt) deelproducten, die bestemd zijn voor specialisten die deze verwerken tot een eindproduct, namelijk brillen. De aard, het gebruik, het doelpubliek en de distributiekanaalen zijn dan ook verschillend. Verder stelt verweerder dat de houders van het ingeroepen recht van een andere orde zijn dan de kokers en etuis van het betwiste teken. Ten slotte meent hij dat de koordjes en kettinkjes van het betwiste teken een geheel andere functie hebben en eveneens niet worden verkocht naast de waren van het ingeroepen recht.

20. Verweerder stelt dat het aandachtsniveau ten aanzien van de betrokken waren hoger dan normaal is.

21. Verweerder acht geen gevaar voor verwarring aanwezig en verzoekt het Bureau derhalve de oppositie af te wijzen en opposant te veroordelen in de kosten.

III. BESLISSING

A.1 Verwarringsgevaar

22. Overeenkomstig artikel 2.14, lid 1 BVIE kan de deposant of houder van een ouder merk, binnen een termijn van twee maanden, te rekenen vanaf de publicatie van de aanvraag, schriftelijk oppositie instellen bij het Bureau tegen een merk dat in rangorde na het zijne komt, overeenkomstig de bepalingen in artikel 2.2ter, lid 1, sub b BVIE of dat verwarring kan stichten met zijn algemeen bekende merk in de zin van artikel 6bis van het Verdrag van Parijs.

23. Artikel 2.2ter, lid 1 BVIE bepaalt: *"Een merk wordt wanneer daartegen oppositie wordt ingesteld niet ingeschreven of kan, indien ingeschreven, nietig worden verklaard indien: a. het gelijk is aan een ouder merk en de waren of diensten waarvoor het merk is aangevraagd of ingeschreven, dezelfde zijn als de waren of diensten waarvoor het oudere merk is beschermd; b. het gelijk is aan of overeenstemt met een ouder merk en betrekking heeft op gelijke of overeenstemmende waren of diensten en daardoor bij het publiek gevaar voor verwarring bestaat, ook wanneer die verwarring het gevolg is van associatie met het oudere merk"*.

24. Volgens vaste rechtspraak over de uitlegging van Richtlijn (EU) 2015/2436 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2015 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (hierna: "Richtlijn") dient het gevaar voor verwarring bij het publiek, dat wordt gedefinieerd als het gevaar dat het publiek kan menen dat de betrokken waren of diensten van dezelfde onderneming of, in voorkomend geval, van economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn, globaal te worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval (HvJEU, Canon, C-39/97, 29 september 1998, ECLI:EU:C:1998:442, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, 22 juni 1999, ECLI:EU:C:1999:323; BenGH, Brouwerij Haacht/Grandes Sources belges, A 98/3, 2 oktober 2000; Marca Mode/Adidas, A 98/5, 7 juni 2002; Hoge Raad der Nederlanden, Flügel-flesje, C02/133HR, 14 november 2003, ECLI:NL:HR:2003:AK4818; Brussel, N-20060227-1, 27 februari 2006).

Vergelijking van de tekens

25. Uit de bewoordingen van artikel 5, lid 1, sub b van de Richtlijn (vergelijk artikel 2.2ter.1, sub b BVIE), volgens dewelke "bij het publiek verwarring kan ontstaan, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk", volgt dat de indruk die bij de gemiddelde consument van de betrokken soort waren of diensten achterblijft, een beslissende rol speelt in de globale beoordeling van het verwarringsgevaar. De gemiddelde consument neemt een merk gewoonlijk als een geheel waar en let niet op de verschillende details ervan (HvJEU, Sabel, C-251/95, 11 november 1997, ECLI:EU:C:1997:528).

26. De globale beoordeling van het verwarringsgevaar dient wat de visuele, auditieve of begripsmatige gelijkenis van de tekens betreft te berusten op de totaalindruk die door de merken wordt opgeroepen, daarbij onder meer rekening houdend met hun onderscheidende en dominerende bestanddelen (arresten Sabel en Lloyd, beide reeds aangehaald).

27. De totaalindruk die een samengesteld merk bij het relevante publiek nalaat, kan door een of meerdere bestanddelen ervan worden gedomineerd (HvJEU, Limonchello, C-334/05 P, 12 juni 2007, ECLI:EU:C:2007:333). Bij de beoordeling of een of meer bestanddelen van een samengesteld merk

domineren, moet met name met de intrinsieke eigenschappen van elk van die bestanddelen rekening worden gehouden door deze te vergelijken met de eigenschappen van de andere bestanddelen. Bovendien kan eventueel worden gezien, hoe de verschillende bestanddelen in de configuratie van het samengestelde merk zich tot elkaar verhouden (GEU, Matratzen, T-6/01, 23 oktober 2002, ECLI:EU:T:2002:261 en El Charcutero Artesano, T-242/06, 13 december 2007, ECLI:EU:T:2007:391).

28. De te vergelijken tekens zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
KODAK	Cotak Eyecare

Begripsmatige vergelijking

29. Het ingeroepen recht en het eerste deel van het betwiste teken hebben geen betekenis, zoals ook reeds vastgesteld door partijen. Het tweede element van het betwiste teken is samengesteld uit de Engelse woorden *eye* en *care* en zal door het in aanmerking komend Beneluxpubliek worden begrepen als "oog zorg" of "oogverzorging". Dit element is beschrijvend voor de betrokken waren, die alle (althans in figuurlijke zin) kunnen dienen voor de verzorging van de ogen, althans het gezichtsvermogen.

30. Het publiek zal over het algemeen het beschrijvende bestanddeel van een samengesteld merk niet als het onderscheidende en dominerende bestanddeel van de door dit merk gewekte totaalindruk ervaren (GEU, Budmen, T-129/01, 3 juli 2003, ECLI:EU:T:2003:184). Het publiek zal het element "Eyecare" van het betwiste teken zien als een beschrijvende (en aanprijzende) aanduiding voor de betrokken waren en niet als een onderscheidingsteken daarvoor. Dit brengt met zich dat het eerste element van het betwiste teken het dominante element daarvan is.

31. Verweerder pleit ervoor het element "Eyecare" niet buiten beschouwing te laten bij de vergelijking van de tekens, aangezien zelfs een louter beschrijvend woordelement dominant kan zijn (zie punt 16). In casu stelt het Bureau evenwel vast dat aan het eerste element van het betwiste teken meer onderscheidend vermogen toekomt, zodat dit moet worden aangemerkt als het dominante element ervan.

32. Merk en teken hebben in hun geheel genomen geen betekenis en dus is een begripsmatige vergelijking niet mogelijk.

Visuele vergelijking

33. Beide ingeroepen rechten zijn zuivere woordmerken, het ingeroepen recht bestaande uit één woord van vijf letters en het betwiste teken uit twee woorden van respectievelijk vijf en zeven letters. Terzijde zij opgemerkt dat het verschil in gebruik van hoofdletters en kleine letters niet ter zake doet bij de beoordeling van de visuele overeenstemming van woordmerken (zie in die zin ook GEU, babilu, T-66/11, 31 januari 2013, ECLI:EU:T:2013:48).

34. De consument zal in het algemeen meer belang hechten aan het eerste deel van een merk (zie in die zin GEU, Mundicor, T-183/02 en T-184/02, 17 maart 2004, ECLI:EU:T:2004:79). In casu is bovendien vastgesteld dat het tweede deel van het betwiste teken beschrijvend is, zodat ook in visueel opzicht het element "Cotak" het dominante element is.

35. Dit dominante element telt evenveel letters als het ingeroepen recht, waarvan er drie (van de vijf) identiek zijn en ook op dezelfde positie staan. De twee verschillende letters in het dominante deel en de toevoeging van een beschrijvend tweede element in het teken kunnen een visuele totaalindruk van overeenstemming niet ongedaan maken.

36. Merk en teken zijn in hun visuele totaalindruk overeenstemmend.

Auditieve vergelijking

37. Ook op auditief vlak zal de consument in het algemeen meer belang hechten aan het eerste deel van een merk (arrest Mundicor, reeds aangehaald). Zoals verweerder stelt, valt het weliswaar niet uit te sluiten dat de consument het beschrijvende deel bij de uitspraak van het betwiste teken zal betrekken, maar dit maakt nog niet dat de tekens op auditief vlak niet overeenstemmen.

38. Immers, het eerste en dominante element van het betwiste teken wordt nagenoeg identiek uitgesproken als het ingeroepen recht en dit recht kan ook voor "eyecare" bestemd zijn. In casu wordt de C aan het begin van het teken identiek uitgesproken als de K van het ingeroepen recht en ook de overige letters zijn fonetisch identiek, op de letter T in het midden na, maar die vertoont een sterke gelijkenis met de letter D in het midden van het ingeroepen recht.

39. De door verweerder gesuggereerde uitspraak van het betwiste teken als [cotèk] (zie punt 17) komt het Bureau weinig aannemelijk voor. Maar ook al zou een deel van het in aanmerking komend publiek daarin meegaan, dan nog is gevaar voor verwarring bij een deel van het publiek voldoende (zie in die zin GEU, Hai/Shark, T-33/03, 9 maart 2005, ECLI:EU:T:2005:89)

40. Merk en teken zijn in hun auditieve totaalindruk sterk overeenstemmend.

Conclusie

41. Merk en teken zijn visueel overeenstemmend, auditief sterk overeenstemmend en een begripsmatige vergelijking is niet aan de orde.

Vergelijking van de waren

42. Bij de beoordeling van de soortgelijkheid van de betrokken waren en diensten moet rekening worden gehouden met alle relevante factoren die de verhouding tussen de waren en diensten kenmerken. Dat zijn onder meer hun aard, bestemming en gebruik, maar ook het concurrerend dan wel complementair karakter ervan (HvJEU, arrest Canon, reeds geciteerd).

43. Bij de vergelijking van de waren van het ingeroepen recht en deze waartegen de oppositie is gericht, worden in casu de waren in overweging genomen in de bewoordingen zoals opgenomen in het register, respectievelijk zoals aangeduid in de merkaanvraag.

44. De te vergelijken waren zijn de volgende

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
Class 9 Ophthalmic lenses; spectacle lenses,	Klasse 9 Leesbrillen; Zonnebrillen; Koordjes voor

<p>including plastic lenses, corrective lenses, progressive lenses, sunglass lenses, polarizing lenses, tinted lenses, light-sensitive lenses, photochromatic lenses, treated lenses, coated lenses, anti-reflective lenses, semi-finished lenses, spectacle lens blanks, semi-finished spectacle lens blanks; cases for all the aforesaid goods.</p> <p><i>Ooglenzen; brillenglazen, waaronder plastic optische lenzen, correctielenzen, progressieve lenzen, zonnebrillenglazen, polariserende lenzen, gekleurde lenzen, lichtgevoelige lenzen, fotochrome lenzen, behandelde lenzen, gecoate lenzen, antireflecterende lenzen, halfafgewerkte lenzen, onbewerkte glazen voor brillen; houders voor alle voornoemde producten.</i></p>	<p>brillen en zonnebrillen; Kokers voor brillen en zonnebrillen; Etais voor brillen en zonnebrillen; Kettinkjes voor brillen en zonnebrillen; Leesbrillen met led-licht.</p>
<p><i>NB: De oorspronkelijke taal van de waren- en dienstenlijst van deze inschrijving is niet het Nederlands. De Nederlandse vertaling is uitsluitend ten behoeve van de leesbaarheid van deze beslissing toegevoegd.</i></p>	

45. De waren *leesbrillen, zonnebrillen en leesbrillen met led-licht* van het betwiste teken zijn soortgelijk aan de waren *ooglenzen en brillenglazen* van het ingeroepen recht. Ten aanzien van de brillenglazen bestaat er complementariteit: deze zijn onontbeerlijk voor brillen en omgekeerd hebben zij geen nut zonder brillen. Ten aanzien van de ooglenzen bestaat een concurrerende verhouding: men kan daarvoor opteren in de plaats van voor een bril.

46. Volgens verweerder zijn de aard, het gebruik, het doelpubliek en de distributiekkanalen van deze waren verschillend. De glazen en lenzen van het ingeroepen recht zijn immers wat hij noemt deelproducten, die bestemd zijn voor specialisten die deze verwerken tot een eindproduct, namelijk brillen (zie punt 19). Voorzover hij met "deelproducten" doelt op halffabricaten kan zijn zienswijze tot op zekere hoogte worden bijgetreden: de lenzen en glazen worden niet rechtstreeks geleverd aan de consument, maar moeten door de specialist (hetzij de lenzenfabrikant, hetzij de opticien) worden aangepast aan en gemonteerd in het montuur. Echter, in de beleving van de consument vormen zij één geheel: onder de bril die hij aanschafft bij de opticien verstaat hij het montuur met daarin de aangepaste brillenglazen. Bovendien wordt de consument wel degelijk geconfronteerd met brillenglazen als halfafgewerkt product, mogelijk niet fysiek, maar wel bij het maken van specifieke keuzes voor verschillende lenstypes, waaronder die opgesomd bij het ingeroepen recht. De opticien zal hem daarover uitleg geven en hem informeren over de verschillende eigenschappen en wellicht ook over de verschillende bestaande merken, zodat de consument ook daarmee in aanraking komt.

47. De waren *kokers en etais voor brillen en zonnebrillen* van het betwiste teken kennen eenzelfde doel als de waren *houders voor brillenglazen* van het ingeroepen recht, namelijk het veilig opbergen, bewaren en transporteren van brillen en brillenglazen. Deze waren zijn derhalve soortgelijk.

48. De waren *koordjes en kettinkjes voor brillen en zonnebrillen* van het betwiste teken zijn niet soortgelijk aan de waren van het ingeroepen recht. Deze koordjes en kettinkjes zijn speciaal ontworpen

voor brillen en worden uitsluitend daarvoor gebruikt. In samenhang met de waren van het ingeroepen recht kunnen deze koordjes en kettinkjes geen enkel nut opleveren en is het gebruik ervan zelfs onmogelijk. Om deze redenen zullen deze waren ook niet samen, noch door dezelfde aanbieders worden verkocht.

Conclusie

49. De waren van het betwiste teken zijn deels soortgelijk en deels niet soortgelijk aan de waren van het ingeroepen recht.

A.2 Globale beoordeling

50. Bij de beoordeling van het gevaar voor verwarring spelen met name de aandacht van het publiek, de (soort)gelijkheid van de waren en diensten en de overeenstemming van de tekens een rol.

51. De gemiddelde consument wordt geacht redelijk oplettend, geïnformeerd en omzichtig te zijn. Er dient rekening mee te worden gehouden, dat de gemiddelde consument slechts zelden de mogelijkheid heeft verschillende merken rechtstreeks met elkaar te vergelijken, doch aanhaakt bij het onvolmaakte beeld dat bij hem is achtergebleven.

52. Het aandachtsniveau van de gemiddelde consument kan variëren naar gelang van de soort waren of diensten waar het om gaat (arrest Lloyd Schuhfabrik Meyer, reeds geciteerd). In het voorliggend geval moet worden uitgegaan van een verhoogd aandachtsniveau bij het in aanmerking komend publiek. De aanschaf van een bril, brillenglazen of contactlenzen is immers meestal een dure aangelegenheid en ook zal de consument in deze materie hoge eisen stellen aan comfort, zowel wat het gezichtsvermogen betreft als het dragen van de optische hulpmiddelen.

53. De globale beoordeling van het gevaar voor verwarring veronderstelt een zekere onderlinge samenhang tussen de in aanmerking te nemen factoren, met name tussen de overeenstemming van de merken en de soortgelijkheid van de waren of diensten waarop zij betrekking hebben. Zo kan een geringe mate van soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten worden gecompenseerd door een hoge mate van overeenstemming tussen de merken, en omgekeerd (arresten Canon en Lloyd Schuhfabrik Meyer, beide reeds geciteerd).

54. Het verwarringsgevaar is des te groter naarmate de onderscheidingskracht van het oudere merk sterker is. Merken die hetzij van huis uit, hetzij wegens hun bekendheid op de markt, een sterke onderscheidingskracht hebben, genieten dus een ruimere bescherming dan merken met een geringe onderscheidingskracht (HvJEU, Canon, Sabel en Lloyd Schuhfabrik Meyer, alle reeds geciteerd). Het ingeroepen recht beschikt van huis uit over een normaal onderscheidend vermogen, aangezien het geen kenmerk beschrijft van de waren in kwestie. Opposant beroept zich op de wereldwijde bekendheid van zijn ingeroepen recht door het intensief gebruik dat ervan is gemaakt (zie punt 9). Opposant dient evenwel geen stukken in waaruit deze bekendheid blijkt. Overigens is het Bureau van oordeel dat deze bekendheid in casu niet van invloed zou zijn op de uitkomst van deze beslissing.

55. Merk en teken zijn visueel overeenstemmend, auditief sterk overeenstemmend en een begripsmatige vergelijking is niet mogelijk. De waren van het betwiste teken zijn deels soortgelijk en deels niet soortgelijk aan de waren van het ingeroepen recht. Op die gronden, en rekening houdend met

alle relevante omstandigheden, is het Bureau van oordeel dat het in aanmerking komend publiek, ondanks een verhoogd aandachtsniveau ten aanzien van de betrokken waren, kan menen dat de soortgelijke waren afkomstig zijn van dezelfde of van een economisch verbonden onderneming.

B. Overige factoren

56. In het kader van de oppositieprocedure is er geen sprake van een veroordeling tot betaling van de gemaakte kosten ten behoeve van de andere partij. Enkel is voorzien in een kostenverwijzing, die is vastgesteld op het vaststaande bedrag van de oppositietaks, indien de oppositie volledig wordt toegewezen (of afgewezen).

C. Conclusie

57. Op grond van het voorgaande besluit het Bureau dat er sprake is van gevaar voor verwarring ten aanzien van de soortgelijke waren

IV. BESLUIT

58. De oppositie met nummer 2013709 wordt gedeeltelijk toegewezen.

59. Benelux aanvraag met nummer 1361303 wordt niet ingeschreven voor de volgende waren:

Klasse 9 Leesbrillen; Zonnebrillen; Kokers voor brillen en zonnebrillen; Etais voor brillen en zonnebrillen; Leesbrillen met led-licht.

60. Benelux aanvraagdepot met nummer 1361303 wordt wel ingeschreven voor de volgende waren, aangezien deze niet soortgelijk werden bevonden:

Klasse 9 Koordjes voor brillen en zonnebrillen; Kettinkjes voor brillen en zonnebrillen.

61. Geen van de partijen wordt verwezen in de kosten op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE juncto regel 1.32, lid 3 UR, aangezien de oppositie gedeeltelijk wordt toegewezen.

Den Haag, 27 juni 2019

Willy Neys
(rapporteur)

Tineke van Hoey

Diter Wuytens

Administratieve behandelaar:

François Veneri